

ת"פ 37648/11/13 - מדינת ישראל נגד אוהד דידי אלחנן

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 37648-11-13 מדינת ישראל נ' אלחנן

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אוהד דידי אלחנן

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד רועי רייס

ב"כ הנאשם: עו"ד מירי כהן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות הבאות:

א. **גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

ב. **זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר**, לפי סעיף 418 לחוק.

ג. **שימוש במסמך מזויף**, לפי סעיף 420 לחוק.

ד. **קבלת דבר במרמה**, לפי סעיף 415 רישא לחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, במהלך חודש פברואר 2013, שהה הנאשם במשרדו של המתלונן, בעליה של חברת "אולמן סרטים" (להלן: "**החברה**"). הנאשם הבחין בפנקס שיקים של החברה, ונטל ממנו שני שיקים מבלי שקיבל לכך את אישור הבעלים. כמו כן, נטל את חותמת החברה ובאמצעותה חתם על שני השקים, וכן רשם עליהם את התאריך 16.6.13. בשיק הראשון רשם סך של 51,000 ₪, ובשיק השני רשם סך של 40,000 ₪. הנאשם העביר את השיק הראשון לאחר 1, לו חייב כספים, ובתמורה קיבל ממנו סך של 22,000 ₪ במזומן. את השיק השני העביר לאחר 2, אולם בהמשך אמר לו להשליכו.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן. המאשימה תעתור לעונש של 4 חודשי מאסר בפועל, שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות. ההגנה תטען חופשי לעונש. כמו כן, הוסכם בין הצדדים על קנס כספי בשווי 3,000 ₪.

טיעוני הצדדים

4. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד רועי רייס, הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן. לנוכח

חומרת העבירות ועברו הפלילי של הנאשם, לא ניתן להסתפק בענישה צופה פני עתיד בלבד. כמו כן, בתיק זה היתה הסכמה לענישה מתונה משני טעמים מרכזיים: האחד, המתלונן לא ניזוק כספית, והאחר 1 אשר מסר לנאשם 22,000 ₪ אינו נחשב כנפגע עבירה "קלאסי". הטעם השני הינו הנסיבות בהן בחר הנאשם לנקוט בדרך עבריינית להשגת הכספים. המאשימה עתרה להשית על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל, אשר ניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות, לצד קנס כספי בשווי 3,000 ₪ ב- 12 תשלומים.

5. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד מירי כהן, הנאשם יליד 1975, נשוי ואב לשתי בנות רכות בשנים, ביצע את העבירות האמורות על רקע מצוקה כלכלית, אליה נקלע בעקבות הלוואה שלוהה מהשוק האפור, ונסחט על ידי גורמים עברייניים. לפיכך, האחר 1 אשר העביר לנאשם סך של 22,000 ₪ אינו נחשב לקורבן עבירה "קלאסי", היות שסביר להניח כי סחט את הנאשם. הנאשם אשר עסק בעולם המדיה, היה נתון בסערת רגשות וחש איום על חייו ועל חיי משפחתו. פעל מתוך מצוקה רגשית וכלכלית, ובעקבות מעשיו לא הועסק עוד בתחום המדיה ורק לאחרונה מצא עבודה. הוא ורעייתו פועלים לשם השבת החובות הכספיים אליהם נקלעו בשווי של כ- 700,000 ₪. לחובת הנאשם הרשעות בגין ביצוע עבירות ממין העניין, ברם מדובר בהרשעות ישנות מאד בגין עבירות משנת 1995 ומשנת 2000. מאז לא ביצע שום עבירה, החל בנתיב חדש בחייו ומעוניין בניהול אורח חיים נורמטיבי. הנאשם הודה במעשיו כבר בחקירתו במשטרה. זאת ועוד, המתלונן לא חווה פגיעה כלכלית, היות שהשיק נתפס על ידי המשטרה. לכן, ב"כ הנאשם עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר על תנאי וקנס כספי בסך 3,000 ₪.

6. הנאשם ציין כי מאז ביצוע העבירה בשנת 2000, שינה את מסלול חייו, למד, נישא והקים משפחה. לדבריו, גם כאשר משפחתו היתה שרויה בחובות כספיים בשווי של למעלה ממיליון ₪, לא חשב לגנוב. את העבירות שבכתב האישום ביצע לנוכח איומים קשים שהופנו כלפיו וכלפי משפחתו. עתה הוא ומשפחתו שרויים בשפל כלכלי ואישי.

דין

7. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות בגדרי טווח הסדר הטיעון, לצד קנס כספי.

8. במקרה דנן כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

קביעת מתחם העונש הולם

9. קביעת מתחם העונש הולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש הולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו הזכות לקניין, וכן הגנה על תקינותם של שיקים כאמצעי תשלום בטוח ואמין.

11. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה הינה ברף בינוני של הערך המוגן. הנאשם אומנם גנב שני שיקים, ורשם בהם סכומי כסף גבוהים, ברם שיקים אלו לא נפרעו ולא נגרם נזק כלכלי ממשי. לגבי אחד השיקים אף ביקש הנאשם בעצמו מהאדם שמסר לו את השיק, להשליכו לפח. בתמורה לשיק השני קיבל הנאשם סכום כסף משמעותי (22,000 ₪), אם כי הסכום התקבל מאדם אשר בשל מעשיו כלפי הנאשם, המאשימה אינה רואה אותו מבחינה מהותית כקורבן עבירה. למתלונן עצמו לא נגרם נזק.

בחנית **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

- א. ברע"פ 6435/09 **אוסקר נ' מדינת ישראל** (11.8.09), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר ושימוש במסמך מזויף. במהלך השנים 2004-2005, נטל הנאשם פנקס שיקים של רעייתו ללא רשותה, זייף את חתימתה על גבי שמונה מן השיקים והשתמש בהם לסילוק חובותיו, בסך של 278,176 ₪. נידון לשישה חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים.
- ב. בע"פ (מח' מרכז-לוד) 6785-04-10 **קצירי נ' מדינת ישראל** (2.6.10), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר, שימוש במסמך מזויף וניסיון לקבלת דבר במרמה. הנאשם זייף את חתימתה של רעייתו על גבי 14 שיקים, בסך של 16,000 ₪ כל אחד, לשם השבת חובות אליהם נקלע. נידון לארבעה חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים.
- ג. בת"פ (נת') 1295/07 **מדינת ישראל מ' אנבריה** (3.1.10), הורשע נאשם בביצוע עבירות של גניבה, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה. הנאשם גנב מארנקה של המתלוננת פנקס שיקים ובו 25 שיקים, זייף אותם והשתמש בהם לצרכיו. המתלוננת נאלצה לשלם סך של 38,500 ₪. לנאשם עבר פלילי. נידון לשישה חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים.
- ד. בת"פ (עכו) 2573-04-11 **מדינת ישראל נ' רדא** (4.3.13), הורשע נאשם על פי הודאתו, בביצוע עבירות של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. הנאשם, רופא במקצועו, זייף רשומות רפואיות של מטופליו ללא ידיעתם, ובהסתמך על מצג השווא שילמה קופת החולים לנאשם סך כולל של כ- 217,000 ₪. נידון לשישה חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים.
- ה. בת"פ (רמ') 2482/08 **מדינת ישראל נ' ברעם** (14.3.11), הורשע נאשם בהתאם להודאתו, בביצוע עבירות של זיוף וקבלת דבר במרמה. הנאשם זייף מאות שיקים של ועד הבית וחתם בשמה של המתלוננת כדי להשיב חובות. חלק מהשיקים המזויפים נפרעו, בסך של 25,000 ₪. לחובתו הרשעה אחת. נידון לשלושה חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.
- ו. בת"פ (ת"א) 53325-03-11 **מדינת ישראל נ' רוזנפלד** (30.4.12), הורשע נאשם לפי הודאתו בביצוע עבירה של קבלת דבר במרמה. הנאשם הוציא במרמה, תוך כדי עבודתו בבנק כמנהל תחום שירותי בנקאות, סכום כולל של 84,000 ₪, על ידי פתיחת חשבון בנק פיקטיבי. נידון לשלושה חודשי מאסר בפועל.
- ז. בת"פ (ת"א) 36802-08-11 **מדינת ישראל נ' כליף** (18.3.13), הורשע נאשם על פי הודאתו בביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה וזיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר. הנאשם ביצע את העבירות במסגרת עבודתו כנותן שירותי הוצאה לפועל, וזייף 23 שוברי תשלום ובכך שלשל לכיסו שווי כולל של כ- 60,000 ₪. נידון ל- 12 חודשי מאסר על תנאי וצו של"צ בהיקף של 400 שעות.
- ח. בת"פ (ת"א) 22675-10-09 **מדינת ישראל נ' סוויסה** (21.10.12), הורשע נאשם על פי

הודאתו, בביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף מסמכים ושימוש בהם בכוונה לקבל באמצעותם דבר. הנאשם ביצע את העבירות במשך 3 שנים, במסגרת עבודתו כסוכן מכירות של דירות מגורים. בנוסף למחיר הדירה, דרש במרמה מקוני הדירות כספים בסכום כולל של 130,000 ₪, אותם שלשל לכיסו, תוך שימוש במסמכים מזויפים. נידון ל- 12 חודשי מאסר על תנאי וצו של"צ בהיקף של 360 שעות.

ט. בת"פ (ת"א) 53616-06-11 **מדינת ישראל נ' דבוש** (23.4.14), הורשע נאשם על פי הודאתו, בביצוע עבירות של גניבה, זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה. הנאשם נטל שני שיקים בשווי כולל של כ- 100,000 ₪. הנאשם קיבל בעבור השיקים המזויפים 98,920 ₪ במזומן מהאחר. בהמשך, החזיק הנאשם סך של 50,000 ₪ לאחר. נידון ל- 12 חודשי מאסר על תנאי, לצד עונשים נלווים. בית המשפט התחשב במצבו הנפשי של הנאשם.

י. בת"פ (רמ') 1508/08 **מדינת ישראל נ' מחאגנה** (29.5.11), הורשע נאשם לפי הודאתו בביצוע עבירות של גניבה, זיוף מסמך בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף, ניסיון קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וגניבה בידי עובד. הנאשם גנב 7 שיקים מהחברה שבה עבד, ומסר שלושה שיקים בשווי כולל של 40,310 ₪. נידון ל- 10 חודשי מאסר על תנאי וצו של"צ בהיקף של 300 שעות.

13. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; הנאשם גנב שני שיקים ורשם עליהם סכומי כסף בסך של 40,000 ₪ ו- 50,000 ₪. כמו כן, העביר את השיק בסך 40,000 ₪ לאחר וקיבל בתמורה 22,000 ₪ במזומן. יחד עם זאת, השיקים לא נפרעו, והאחר שמסר לנאשם את סכום הכסף אינו נחשב כקורבן עבירה. לא נגרם נזק בפועל למתלונן.

ב. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; הנאשם ביצע את העבירות בעקבות מצוקה כלכלית אליה נקלע, וכאשר היה שרוי תחת איומים מצד גורמים ב"שוק האפור", אשר מהם נטל הלוואה ולא עלה בידו להשבה.

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל ממאסר על תנאי ושל"צ ועד לתשעה חודשי מאסר בפועל.

15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב ב**נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו**; מובן הדבר כי הטלת עונש מאסר, ולו בדרך של עבודות שירות, תפגע בנאשם.

ב. **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם**; הטלת עונש מאסר בפועל על הנאשם אף תפגע במשפחתו, אשר שרויה בחובות כלכליים כבדים, והנאשם אמון על פרנסתה.

ג. **הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו**; עקב ביצוע העבירה הנאשם לא הועסק עוד בתחום המדיה, והתקשה במציאת עבודה חלופית.

ד. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב**; הנאשם הודה באשמה, ונטל אחריות מלאה למעשיו.

ה. **נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה**; הנאשם ומשפחתו שרויים בחובות כלכליים כבדים, ובעקבות איומים שהופנו כלפיו וכלפי משפחתו ביצע את העבירות האמורות.

ו. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו**; לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות. האחת, משנת 1999 בגין עבירות משנת 1995 של הונאה בכרטיס חיוב וגניבת כרטיס חיוב. השנייה, משנת 2008 בגין ביצוע עבירות משנת 2000 של שימוש במסמך מזויף, קבלת דבר במרמה, גניבה וזיוף. העובדה שלחובת הנאשם הרשעות קודמות בעבירות דומות, כאשר לא היה בהרשעות אלה כדי להרתיעו מלשוב ולבצע מעשים דומים, נזקפת לחובתו.

17. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך שהנאשם שב וביצע את העבירות לאחר שכבר הורשע בביצוע עבירות דומות. אמנם חלף זמן רב מאז מביצוע העבירות הקודמות, אך אין בכך כדי להקהות מחומרת הישנות המקרים.

18. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות בגדרי טווח הסדר הטיעון, לצד קנס כספי. לעניין שיעור הקנס הכספי, מן הראוי לכבד את הסכמת הצדדים הסדר הטיעון לקנס בסך 3,000 ₪.

סוף דבר

19. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **מאסר בפועל למשך חודשיים וחצי**, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה בבית החולים "שניידר". תחילת עבודות השירות ביום 13.1.15.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום, עבירה מן העבירות שבהן הורשע.

ג. קנס כספי בסך של 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם 12 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.1.15 לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מייד.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג אלול תשע"ד, 08 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים.

